

Петя Дубарова

Да си горещ и снежен

Улицата бяла, като котешка опашка
искам да подръпна за измръзналия край.
Вятърът разтегнал е момчешката си прашка,
с топки сняг захвърля ме, щастлив като през май.

Колко рядко виждала съм зимата такава!
Колко рядко виждала съм своя град такъв!
С улиците, снежните, луната като брава,
с жиците, опънати от бяла снежна връв.

Може би затуй ми става толкова горещо –
устните, косите ми изтръпват като сняг.
А да си горещ и снежен е чудесно нещо.
Да си цяла снежна, ала топла пак.

25.11.1975

КРАЙ

© 1975 Петя Дубарова

Източник: Словото
Набиране: Елена Николова

Публикация:

Петя Дубарова, „Аз и морето“, издателство „Георги Бакалов“, Варна, 1980

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5974>]